

«Admeto que tendeixo a fer lletres fosques, però m'estic esforçant a ser més optimista»

«Admeto que tendeixo a fer lletres fosques, però m'estic esforçant a ser més optimista»

DANIEL BONAVENTURA | GIRONA

Mazoni interpretarà demà a la nit 20 temes d'una tacada al Teatre Municipal de Girona. Acompanyat per la seva banda, l'artista de La Bisbal presenta al festival Strenes Totes les històries que hem viscut, una selecció de 4 cançons de cadascun dels 5 àlbums publicats en 10 anys de carrera.

Ja ha trobat temps per pensar?

De fet, aquesta cançó no la vaig fer pensant en mi. Em vaig inspirar en la gent que va tot el dia atrafegada. Jo sempre he intentat guardar-me el meu temps per pensar.

I quin riu se l'emporta?

El riu de la música, sobretot. I el riu de les passions vitals, com l'amor.

No tinc temps, El riu i Eufòria són els tres títols de Mazoni més escoltats ara a Spotify. Vostè viu amb eufòria?

Aquesta cançó respon a la demanda de resultats immediats. Potser ens deixem emportar massa per d'eufòria i massa poc per de les coses que s'han de treballar a llarg termini.

Quines coses hem de treballar a llarg termini?

A la vida, un ha d'anar a la seva sense fer cas de la pressió que exerceix el món cap a tu exigint resultats.

A vostè no li demanen un disc cada any?

No. Acostumo a treure'n un cada dos anys. Això pot variar, però la mitjana són dos anys. És el temps que necessito per viure i evolucionar i poder fer una obra nova, oferir una nova versió de mi mateix.

L'últim disc és *Sacrifiqueu la princesa* (2013), per a quan el proper?

El pròxim no el tinc previst.

Durant el mes de març -31 dies- ha estat treballant a la "peixera" al centre Arts Santa Mònica de Barcelona. L'experiència es materialitzarà en un disc?

Serà diferent. Sortirà un llibre amb un disc. El llibre contindrà els dos reportatges que ha fet Nando Cruz, el primer sobre la gira de 31 dies seguits de fa cinc anys, i el segon sobre aquesta estada a l'Arts Santa Mònica. Ajuntarem els dos reportatges i un CD amb el concert de la gira de fa cinc anys, més les set cançons inèdites creades ara a l'Arts Santa Mònica, tal com les vaig interpretar en el concert de clausura de l'experiència.

"No tinc esma per res", "fang als ulls i aigua tèrbola dins els pulmons", i "com insectes volant cap a la llum que els fregirà". Són tres frases extretes de les seves cançons més escoltades. Una mica fatalista, no?

[Riu] Sí. Aquestes tres frases especialment. Admeto que tendeixo a la cosa fosca, tot i que m'hi esforço i els últims anys he publicat lletres més optimistes. Quan estàs bé et dediques a disfrutar la vida i, en canvi, tendeixes més a escriure en els moments durs.

Vostè és l'autor de les lletres que canta. És poesia?

No. És cançó. Per a mi aquestes lletres s'han de dir amb la música que les acompanya. És la suma de les dues coses, la que dóna lloc a una entitat nova.

També és seva la música i la producció artística dels seus discos i espectacles?

Sí. La melodia també és meua. Després hi ha els arranjaments musicals, que és un treball col·lectiu amb el grup.

Quins artistes li agraden?

Jo he sigut sempre molt fan dels artistes dels anys seixanta i del pop rock anglosaxó, Stones, Beatles, Bob Dylan, Beach Boys, Kings... Això sempre ha sigut la meua base. També m'agraden Xarim Aresté, Núria Graham i Joan Colomo.

Què oferirà demà a la nit a l'Strenes, al Teatre Municipal?

Doncs és un concert de celebració, de trobada amb els seguidors després d'aquests 10 anys. He triat 4 cançons de cadascun dels 5 discos gravats. Sense la pressió de les nits d'estrena, serà allò de sortir i disfrutar.

Com s'explica l'esclat musical de la Bisbal, amb segell discogràfic inclòs, Bankrobber?

Jo crec que hi ha ja una tradició. A l'adolescència teníem de referent Komando Moriles i els Moriarty.

Què significa per a un parlant d'una llengua minoritzada ser un creador, atrevir-se a crear?

Té avantatges, perquè arribes a tota la gent, a tots els racons del territori, però això també pot ser un problema quan vols anar més lluny. Jo penso en català, doncs escric en català, però he provat altres idiomes i no descarto continuar fent-ho.

Als seus discos no hi ha temàtica política, però vostè té una posició sobre el procés català?

Jo intento evitar posicionar-me en l'art perquè crec que no és la meva feina. Sí puc dir que estic clarament a favor del dret a decidir i que el meu vot és un doble sí.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/cultura/2015/04/17/admeto-que-tendeixo-lletres-fosques/719680.html?utm_source=rss